Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kirke-Striden i Engeland

Citation: Grundtvig, N. F. S.: ”N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter”, i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 60. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig09val-shoot-idm139760348463728.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Har vi imidlertid ladt os lære af Herren, at Kirken er en *Undtagelse* fra Verden, ligesom Noahs *Ark*, men lade os tillige drive af Faderens Aand, som lader sin Soel skinne over Gode og Onde og lader regne over Retfærdige og Uretfærdige, da see vi bort fra Verden, naar vi tænke paa, hvordan Herren avler Børn med sin Brud og opdrager dem med sin Aand, og betragte kun Verden, for at see, hvordan vi bedst ved Herrens Naade kan betale den Ondt med Godt, Forbandelse med Velsignelse, forsinke den Undergang, vi ei kan forhindre, og fremme den *almindelige Oplysning*, der skal give Kirken Straale-Krands til Martyr-Krone. Medens vi derfor med den Hellig-Aand stræbe at samle alle de adspredte Guds Børn og bevare dem fra det Onde, saa tage vi dem ikke fra Verden, men berede dem til at skinne som Himmel-Lys i Verden, og medens vi omhyggelig vogte os for at paanøde eller paaliste Verden et *christeligt Skin*, lade vi den gierne fryde sig i den prophetiske Anskuelses Lys, saameget og saalænge den vil, ligesom *Jøderne i Døberens*, og vidne kun stadig med Herren, at kun hvem der troer og bliver døbt, skal blive salig, og at hvem der nævner *Jesu* Navn, skal afstaae fra al Uretfærdighed. Medens vi 61 fremdeles uafladelig vidne, at vi retfærdiggiøres alene af Guds *Naade* (i Daaben) formedelst Troen (som vi ved Daaben bekiende) og at af denne *Naade* er vi *Alt* hvad vi *christelig* er, saa indsee og indrømme vi dog, at noget, sædvanlig meget, *Hedenskab* er der endnu hos os, som skal holdes i Ave med *Loven*, til det udryddes af Naaden, og vi raade derfor den verdslige Øvrighed, der kan see, hvor Loven overtrædes men ei hvor Naaden virker, at lade *Naadens Rige*, som sig uvedkommende, være aldeles *frit*, og paa alle Maader understøtte *Samvittighedens Natur-Lov*, for at give det *folkelige Hedenskab* saa ædel en Retning og saa smuk en Skikkelse som mueligt. Dette fører da ingenlunde til en hersken de Stats-Kirke eller Kirke-Stat med Kloster-Tugt og *jesuitisk* Afretning, men til sand *Religjons-Frihed*, og til *folkelig* Opdragelses og *Oplysnings*-Anstalter, som virke naturlig paa hele Folket med Liv og Frihed, og skal understøttes af alle *oplyste Christne*, uden at de naturligviis enten vente eller love Saliggiørelse, men kun timelig og borgerlig Nytte deraf.